

hvilket den ansatte den paagældende Dag lovligt kunde have været opsagt, eller — saafremt han allerede var opsagt — til Opsigelsesfristens Udløb. Er vedkommende ansat paa længere Tid end 3 Maaneders Opsigelse, bliver Erstatningen dog at fastsætte efter de almindelige Erstatningsregler, men saaledes, at han mindst kan kræve den Erstatning, som vilde tilkomme ham efter Bestemmelsen i første Punktum, saafremt Tjenesteforholdet var indgaaet paa 3 Maaneders Opsigelse. — Tilsvarende Bestemmelser gælder, naar vedkommende er ansat for en bestemt Tid. — De anførte Bestemmelser kommer ogsaa til Anvendelse i Tilfælde af, at den ansatte hæver Tjenesteforholdet paa Grund af *grov Misligholdelse* fra Arbejdsgiverens Side. — Erstatningskravene er i Konkurstilfælde privilegerede paa samme Maade som Lønkrav efter Konkurslovens § 33, Nr. 2 f.

§ 10. Hvis omvendt *en ansat undlader at tiltræde* Tjenesten eller *uberettiget forlader* denne, eller Arbejdsgiveren hæver Tjenesteforholdet paa Grund af *grov Misligholdelse* af Kontrakten fra den ansattes Side, kommer Bestemmelser, svarende til de nys anførte til Anvendelse, saaledes at der tilkommer Arbejdsgiveren Erstatning efter Reglerne i § 9.

§§ 11—13 handler om *Lønnens Betaling*:

§ 11 forbyder at udbetale Pengeløn i Naturalier eller Anvisning paa Varer.

§ 12 foreskriver, at *Lønnen* for de i § 6 under a, b, og c omhandlede Arbejdsforhold skal *udbetales maanedsviis*. Hvor intet andet maatte være bestemt, forfalder Lønnen til Betaling for maanedslønnede den sidste Arbejdsdag i Maaneden og for ugelønnede hver Fredag. Lønnen skal i alle Tilfælde udbetales inden normal Arbejdstids Ophør, og Betalingen skal, hvor intet andet maatte være bestemt, finde Sted *paa Arbejdspladsen* eller — hvor bestemt Arbejdsplads ikke findes — paa den Plads, hvorfra Arbejdet ledes.

Efter § 13 skal Arbejdsgiveren, hvis forfalden Løn trods Krav fra den ansatte ikke udbetales senest 48 Timer efter, at Kravet er fremsat, betale en *Erstatning* paa en Tyvendedel af den forfaldne Lønning, saafremt Arbejdsgiveren ikke har haft gyldig Grund til at vægre sig ved at udbetale Lønnen. Tvivlsspørgsmaal herom afgøres af det i § 2 omhandlede Udvalg.